

II

*A kritikus megáll az olvasásban,
rágyújt megint, új vershez érkezett.
Miként e versem témája a versem,
az ő témája mi lehetne más,
mint kritikusi léte kritikája?
Ám — rákacsintok — tudjuk mind a ketten:
ő ítél, ámde nem gyakorlatán,
utat mutat, de kívül lábkörén.
Heves koromban csalásnak neveztem
volna e ténykedését, s mily szerencse,
hogy érett, higgadt korszakomba értem!
Már csak mosolygok rajta, és ha ezzel
jobban böszitem — mélyen fájlalom.*

III

A kritikus megállt az olvasásban.

FÁBRI PÉTER

Tandori-tanformák, ahelyett, aminek indult

EGY BUDAPESTI KOALA ÜZENI

I.

A TANFOLYAM

1.

*Amit most „föltérképezek”
az egy térkép fölötti térkép;
a kép-arcok és kép-kezek-
ből (ból) összeállított tér-kép;*

*majd azt mondjuk: ez Budapest,
vagy: Budapest egyik darabja,
vagy: hogy a külön Buda, Pest
így állnak össze egy darabba.*

*(Egy darabbá.) Ez sok darab,
s ami sok, maradjon meg soknak.
Ami egy, az itt egy marad,
csak a jelzői sokasodnak.*

2.

*Kriszti azt mondja, „tandoris”
amit leírtam — bánom én is,
bánom is én! Mert akkor is
így kell leírni mégsem — mégis.*

*Hátha az, ami „tandoris”,
az is „olyan”, az is hasonló
valamire? Minden sztorit
egy más sztori magához szólít.*

*Mint Isten, rég a lelkeket.
Mint lelkek szólították Istent.
Mert minden mást feltételez.
Miként más feltételez mindent.*

3.

A volt Opera étteremben,
mely a volt Andrássy úton
állott (volt, működött stb.),
ültünk egymással szemben;

az egyik én voltam, s a „más”
vagy másik: egy barátom
(Itt álljunk meg egy pillanatra. Föntiek mind „Budapest”, de
már három (!) különböző időben. 1; a „volt” Andrássy út:
ez volna a legrégebb, de ez még ma is van, csak másképp
nevezik, Népköztársaság útja lett a neve. 2; a volt Opera
étterem — ez az Opera étterem, mikor ott ültünk, a Népköz-
társaság útján volt; valóban volt, mert most nincs; lehet,
hogy lesz, és lehet, hogy ismét ugyanazon a néven — a z
mindenesetre volt, de, mint látható, másik volt, mint az
Andrássy út. 3; „én voltam” — ez csak ígeidő-egyeztetés,
mert most is vagyok; barátom is megvan, köszöni szépen.)
együtt ültünk és vacsoráztunk,
s ízlett a krumplipaprikás.

S ami itt majd a „4.”
lesz, az ott született;
tehát „1.” lehetett volna,
de hol? Hisz még nem volt meg „ez”.

4.

Az asztal egyik oldalán
György ült, s a másikon (vagyis:
az egyik másikon — talán)
jómagam. „Játsszunk Tandorit!”

mondtam neki (magamnak), ám,
mert minden játék elkopik,
ez is, máris, kimondva, lám,
papíron ért az abroszig.

Még hat sor kell, s kész a szonett,
mely a volt Andrássy úton
időkitöltésként (minek

a kitöltéseként?), helyett,
ott az éttermi asztalon
elkészült — naná, hogy nem ez.

5.

A térkép — most — nem készül el.
Ez készült el helyette.
Élj soká, föltérképező!
Nem pályázom helyedre.

Neked az rossz, nekem meg ez.
Kinek-kinek magáé.
Lehet, hogy ez tiszteletet
jelent — de az is másé.

Én csak iro(nizál)gatok,
s te „gatsz-getsz réműletben”,
mint megírtad. R á d hallgatók.

S Önt csak addig tegeztem,
amíg a forma engedé-
lyezte, versbe helyezve.
Tudjuk: „a pő, ha engemély”
„de mindegegy” — fejezd be.

II. KÉSZÜLŐDÉS A PÓTVIZSGÁRA

1. (Egy verssor kijavítása)

Ez a sor így kell jó. Más kell kijavítani.

2. (Rimbaud-emléklakett)

Dosztig vagyok Dosztojevszkij,
Balzac és mások nevével.
Inkább egy ponyva árnyékában hűsölök.

3. (A tanformákról)

A tanforma: másodlagos irodalom. „Másodlagos irodalom”: ez egy szakkifejezés, és nagyjából azt jelenti, hogy az ilyen-
nek nevezett irodalom nem forrás, hanem csak egy forrás kö-
rülírása.

Megjegyzés, föntiekhez:

Egy forrás — legföljebb — csak körülülhető.
Minden irodalom másodlagos.

4. (Datálás)

Ma is öregedtünk egy-
két sorral.

GÁCSI MIHÁLY GRAFIKÁJA